

# РЕШЕНИЕ

№ 3245

гр. София, 16.05.2023 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав,**  
в публично заседание на 16.02.2023 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Наташа Николова**

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **10159** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл.172, ал.4 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба на Арарад С. Паносян от [населено място], [улица], чрез адв. Д., срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 22-4332-005457/18.10.2022г. по чл.171, т.1, б "б" от ЗДвП., издадена от Д. Гигева Т., полицейски инспектор в отдел „ПП“ при СДВР, с която на лицето е била наложена принудителна административна мярка- временно отнемане на свидетелството за управление на МПС на водач до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца.

Жалбоподателят излага доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед, тъй като същата е издадена при допуснати съществени процесуални нарушения и при несъответствие с материалния закон.

В съдебно заседание не се явава и не се представлява. В депозирано становище поддържа жалбата и моли заповедта да бъде отменена, като незаконосъобразна.Претендира разности.

Ответникът по делото – полицейски инспектор в отдел „ПП“ при СДВР, редовно уведомена, не се явява и не изпраща представител.

Административен съд – София -град, Трето отделение, 36-ти състав, като разгледа приложените по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 14.10.2022 г. в [населено място] по [улица]около 16.45 ч. АРАРАД С. ПАНОСЯН управлявал лек автомобил „Тойота“, с рег. номер СА 1497 НТ, собственост на А. С. Ш., с посока на движение от [улица]към [улица]и като водач управляващ МПС отказва да бъде изпробван за употреба на наркотични вещества или техните аналози с техническо средство „Дрегер 5000“, с номер ARKD 0049 тариран до 10.2023г. Съставен е АУАН, сер.ГА с бл.№ 738965 на 14.10.2022 г. Издаден е талон за медицинско изследване № 087368.

Въз основа на АУАН е издадена Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 22-4332-005457/18.10.2022г. по чл.171, т.1, б "б" от ЗДвП. от Д. Гигева Т., полицейски инспектор в отдел „ПП“ при СДВР, с която на лицето е била наложена принудителна административна мярка- временно отнемане на свидетелството за управление на МПС на водач до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца.

По делото са представени като доказателства: АУАН серия ГА с бл. № 738965/14.10.2022 г. /лист 11 от делото/; АУАН серия ГА с бл. № 557552/20.09.2022 г. /лист 7 от делото/; талон за медицинско изследване № 087368.01 /лист 13 от делото/; Заповед № 812з-1524/09.12.2016 г. на Министъра на вътрешните работи, с която са определени да осъществяват контрол по ЗДвП ОД на МВР и СДВР /лист 19 от делото/; Заповед № 513з-1618/26.02.2018 г. на Директора на СДВР, с която са определени да прилагат ПАМ по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, 5 б „а“ и т. 6 от ЗДвП. полицейски органи по чл. 142, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, към ОПП-СДВР /лист 20 от делото/; докладна записка относно извършената проверка и справка за водача.

Други доказателства не са ангажирани от страните в процеса.

С оглед установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Процесната заповед е връчена на жалбоподателя на 21.10.2022 г. Жалбата е депозирана в АССГ на 31.10.2022 г., чрез пълномощник с приложено пълномощно, поради което съдът намира, че същата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от надлежната страна при наличието на правен интерес, поради което същата се явява ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

По валидността на акта:

Съобразно разпоредбата на чл. 23 ЗАНН, органите, които налагат принудителните административни мерки се уреждат в съответния закон. Съгласно чл.172, ал.1 от ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Контролът по спазването на правилата за движение от всички участници в движението и техническата изправност на движещите се по пътя пътни превозни средства се осъществява от служби на МВР, определени от Министъра на вътрешните работи /чл.165, ал.1, т.1 ЗДвП/. По делото е приложена Заповед № 513з-1618/26.02.2018 г. на Директора на СДВР, с която са определени да прилагат ПАМ по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, 5 б „а“ и т. 6 от ЗДвП. полицейски органи по чл. 142, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, към ОПП-СДВР.

Процесната заповед отговаря на изискванията на чл. 59 от АПК. Същата е издадена в законоустановената писмена форма и съдържа всички задължителни реквизити, включително фактическите и правните основания, послужили за издаването ѝ. Неоснователно е направеното в жалбата възражение, че оспорената заповед е

немотивирана. Съгласно Тълкувателно решение (ТР) №16/31.03.1975г. на Общото събрание на гражданската колегия на Върховния съд (ОСГК на ВС) не е необходимо издаването на административния акт да съвпада по време с излагането на съображенията, по които административният орган е стигнал до едното или другото разрешение. Възможно е мотивите да предхождат издаването на акта и да се съдържат в друг документ, съставен с оглед предстоящото издаване на административния акт или да бъдат изложени допълнително, когато с това се постигат целите, които законодателят е преследвал с изискването за мотивиране. В случая, оспорената заповед е издадена въз основа на акт за установяване на административно нарушение, съдържащ описание на фактическата обстановка, касаеща установеното нарушение, за което лицето е наказано, включително посоката на движение на МПС, както и чия собственост е лекия автомобил.

Предвид така изложеното съдът приема, че оспорената принудителна административна мярка е наложена от компетентен орган и при спазване на законовите изисквания за форма.

По процесуалната и материалната законосъобразност на акта:

Съгласно чл.171, ал.1 т.1 б.“б“ от ЗДвП./ в приложимата му редакция/ за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки: временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване – до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца; при наличие на изследване от кръвна проба или изследване с доказателствен анализатор по реда на чл. 174, ал. 4 установените стойности са определящи.

П. на посочената разпоредба е императивно и при наличие на визираните предпоставки, в условията на обвързана компетентност административният орган налага предвидената по закон ПАМ, с цел осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения.

В случая, ПАМ е наложена за отказ на водача да му бъде извършена проверка с техническо средство, което е посочено като нарушение на чл. 174, ал. 1 от ЗДвП.

За да е налице хипотезата на чл. 171, т. 1, б.“б“ от ЗДвП, следва да бъде налице отказ да бъде извършена проверка с техническо средство и/или с тест за установяване концентрацията на алкохол или водачът да не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за извършване на химическо и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта. Следва да бъде съобразено, че разпоредбата на чл. 171, т. 1, б.“б“ от ЗДвП предоставя алтернативна възможност проверката за употреба на наркотични вещества или техни аналози да бъде извършена с тест за установяването им или чрез химико-токсикологично

лабораторно изследване. На Паносян е издаден талон за медицинско изследване № 087368, но не е дадена проба.

С оглед изложеното, оспорената заповед е законосъобразна, жалбата срещу нея следва да бъде отхвърлена.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд –София - град, Трето отделение, 36-ти състав

### Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ по жалбата на Арарад С. Паносян от [населено място], [улица], чрез адв. Д., срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 22-4332-005457/18.10.2022 по чл.171, т.1, б "б" от ЗДвП, издадена от Д. Гигева Т., полицейски инспектор в отдел ПП при СДВР, с която на лицето е била наложена принудителна административна мярка- временно отнемане на свидетелството за управление на МПС на водач до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца.

РЕШЕНИЕТО е окончателно не подлежи на обжалване на основание чл.172, ал.5 от ЗДвП.

СЪДИЯ: